

”I blått fält en
balkvis ställd
störtad kyrkklocka
av silver över en
vågskura bildad
stam av silver”

Örkälljunga kyrka

ÖRKELLJUNGA KYRKA

Kyrkans äldsta delar är troligen från 1300-talet. Av medeltidskyrkan återstår numera endast murarna i koret. Under 1700- och 1800-talet byggdes den om i flera etapper.

Kyrkans förnämsta klenod är en nattvardskalk i förgyllt silver från 1300-talet, vilken skänktes av Torkil Brahe från Herrevadskloster. 1986 genomgick kalken en renovering hos Riksantikvarieämbetet.

Av kyrkans två klockor är den ena av medeltida långsmal typ och väger 500 kg. Den andra stora klockan är av betydligt senare datum och väger 663 kg. En tredje klocka ligger, enligt en vida spridd sägen på botten av den intilliggande Prästsjön och är upphovet till *Sägnen om Örkelljunga kyrkklocka*.

Kyrkorummet har i alla tider varit fattigt på prydnader. Vid renoveringen 1966 sattes en samling bibliska bilder upp på tvärskeppens läktarsidor. På norra sidan finns gestalter ur Gamla testamentet och på den södra de 12 apostlarna med Mästaren i mitten.

Den 13 augusti 1973 fastställdes kommunens vapen genom Carl XVI Gustavs påskrift. ”I blått fält en balkvis ställd störtad kyrkklocka av silver över en vågskura bildad stam av silver”.

SÄGNEN OM ÖRKELLJUNGA KYRKKLOCKA

I Örkelljunga behövdes en kyrkklocka så man gjorde ett avtal med en klockgjutare i Köpenhamn. Mästaren överlät arbetet åt sin gesäll Fante, som fick i uppdrag att åka till Örkelljunga för att tillverka klockan.

Fante tog i mer silver vid tillverkningen än han skulle. När den sedan avprovades var klockans klang så stark att tonerna hördes ända till Köpenhamn pga den höga halten silver. Mästaren förstod orsaken till den starka klangen så han for förtörnad till Örkelljunga. Vid Ljungaskogs by $\frac{1}{4}$ mil söder om Örkelljunga kyrkoby mötte han sin gesäll Fante. I förbittring över vad denne hade gjort dräpte han honom.

Platsen har alltsedan dess varit känd som ”Fante håla”. I samband med dråpet lossnade klockan från sin upphängning i den klockstapel som då fanns och hamnade i Prästsjön. Med hjälp av vita tvillingstutar och under absolut tystnad skulle klockan kunna bärgas.

Stutarna anskaffades, klockan hittades och bärgningen kunde påbörjas. Viktigt var att ingen fick yttra ett endaste ord under arbetet, ty då vore det för alltid omöjligt att få upp klockan. Då man fått upp klockan till vattenbrynet blev de som arbetade så glada att de glömde sig. Någon ropade: - Där har vi henne!

Strax föll klockan tillbaka och försvann i djupet av sjön. Sedan den dagen har man ansett det omöjligt att få tag i den förlorade skatten.